

vil det simpelt hen blive sådan, at folk i hobetal kommer til at rejse ind over den danske grænse, og at det slet ikke vil kunne styres.

Endelig vil jeg sige, at med hensyn til kriminelle og andre uønskede personer, som allerede måtte opholde sig i et andet Schengenland, vil politiet selvfølgelig fortsat have mulighed for at undersøge opholdsgrundlag og identitetspapirer. Det vil man kunne gøre, hvis man antræffer den pågældende, og der vil også fortsat være mulighed for at kunne afvise den pågældende indtil 3 måneder efter indrejsen, dvs. en fastholdelse af de regler, der er i dag.

Det, jeg har villet med de her ganske få eksempler, er simpelt hen at advare imod, at man gør det her til mere, end det er. Jeg vil godt advare imod, at man skaber nogle billeder, som simpelt hen ikke hører hjemme i virkeligheden, og derfor er jeg glad for, at et stort flertal her i Folketinget ser ud til at kunne tilslutte sig den del af lovforslaget, jeg har med at gøre.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at justitsministeren anerkender, at jeg har rejst nogle tvivlsspørgsmål, og også for, at han dog i et vist omfang i modsætning til ordførerne går ind i diskussionen af dem.

Ministeren spørger, hvad vores svar på den nordiske pasunion er, hvis vi ikke vil være med i Schengen. Hvis Danmark siger nej til Schengen, vil vi være i den gunstige situation, at den nordiske pasunion uhindret kan opretholdes, for den har vi jo.

I øvrigt tvivler jeg stærkt på, at Sverige og Norge kunne finde på at gå ind i Schengen. Hvorfor skulle de dog det, hvis Danmark ikke var med? Jeg tror nok, at det er en sag, der for så vidt afgøres her i Danmark, og ved at sige nej til Schengen kan vi altså definitivt sikre fortsættelsen af den nordiske pasunion.

Hvis vi derimod siger ja til Schengen, får vi det problem, at efter regeringskonferencen med en ny traktat, hvor dele af Schengen flyttes over i EU, kan det godt være, at Stortinget i Norge har sagt ja til Schengen. Det håber jeg ikke, men det kan jo ske. Så vil Norge stå i den situation, at det bliver nødt til at forlade Schengen igen, fordi noget af det bliver flyttet over i EU, og Norge er jo ikke medlem af EU. Jeg kan trods alt næsten ikke forestille mig, at den norske regering vil forsøge at føre Norge ind i en del af EU uden en folkeafstemning, og hvis der kommer en folkeafstemning i Norge, vil regeringen givetvis tabe den.

Så jeg er fortrøstningsfuld med hensyn til den nordiske pasunion, hvis vi vel at mærke bliver uden for Schengen. Hvis vi kommer ind i Schengen, må man nok regne med, at vi bliver skilt fra Norge på et eller andet tidspunkt. Det har den danske regering ikke sikret sig mod på nogen måde, for den vil jo ikke afvente regeringskonferencen, før den skriver under på Schengen, og før man foretager ratifikationen. Så man ved ikke, om man kan løse det norske problem og for den sags skyld også det islandske problem. Det finder man ud af bagefter, når det er for sent.

Vedrørende den parlamentariske kontrol er det sådan i Holland, at man skal have mandater fra parlamentet. Det er ikke den ordening, vi har her i Danmark. Jeg må minde justitsministeren om de tovtækkerier, vi havde med hans forgænger for overhovedet at få adgang til at læse de papirer, der ligger i den såkaldte Schengen-acquis. Det fik vi så efterhånden. Nu mangler vi kun, at det sidste, som er hemmeligstemplet, bliver offentliggjort, og at det, som er slettet i den hemmelige udgave, også tilgår Folketinget.

Men det er jo ikke rigtigt, som ministeren sagde, at der nu ikke mangler noget. Der mangler faktisk noget, idet der er slettet noget i den hemmelige del, men eftersom det hele er hemmeligt, kan jeg jo ikke stå her og fortælle befolkningen, hvad det er, og det sidste af det ved jeg ikke engang, hvad er, for det er jo slettet også i den hemmelige del. Så hemmelighedskræmmeriet i SIS-systemet er opbygget lag på lag.

Ministeren var så inde på forrangsproblemet og den danske undtagelse. Ministeren har misforstået problemstillingen, er jeg desværre nødt til at sige. Det er sådan, at hvis der indføres overnational myndighed i Unionen, og det er der udsigt til netop på de områder, hvor Schengenaftalen går ind, flyttes det fra Schengenaftalen og over i den overnationale del af det retlige samarbejde, som bliver indført med Maastricht II-Traktaten. Det er i hvert fald sådan, billedet tegner sig på regeringskonferencen i øjeblikket, og så er der altså tale om, at man får et brud på den danske undtagelse, fordi man kommer over i den overnationale del.

Så siger ministeren: Nå ja, men man kunne jo forestille sig, at Danmark så stod udenfor. Jeg vil godt bede ministeren forklare, hvad han egentlig mener med det. Hvordan skal Danmark stå uden for en del af Schengen eller en del af det, som bliver skåret ud af Schengen? Det er vist ikke rigtig praktisk antageligt i virkeligheden.